

Но ти не ни остави да се успиваме въ забрава. Чръзъ необятното твое сърце на поетъ — мислител, съ пълно разбиране, най-върно схващане и достойна оцѣнка, ти влѣзе въ нашите скърби и разочарования; ти не умълча нашата поквара, нашия позоръ; ти горчиво оплака нашите бѣди и разочарования — заслужени.

Но ти никога не изгуби върата въ доброто и свѣтло бѫдеще на този малъкъ и милъ, пъленъ съ енергия като младенецъ народъ, който се бори съ достойнство, за да извоюва опрѣдѣленото за него прилично място подъ слънцето.

Този твой народъ съ факта, че въ днешния честитъ за него и тебъ денъ се старае да ти засвидѣтелствува своята благодарност и почить, доказва, че всѣкога ще взема поука отъ тебъ — отъ твоите творения.

Този сѫщиятъ народъ, обаче, има голѣми нужди отъ нови упѫтвания, та за него ще бѫде велико щастие да може още дѣлги години да се ползува отъ нови творения на твоя Божественъ даръ, което ще бѫде и за тебе по-велика отъ днешната радост — да доживѣешъ до по-честити народни дни.

Здравѣй, любимецо народенъ, къмъ когото питате най-голѣма почить, заедно съ цѣлото си семейство, единъ отъ скромните твои съвременници.

Никола Тантиловъ.

8.

Многоуважаеми г-нъ Вазовъ,

Съ най-искрени и най-сърдечни благопожелания и честитвания, както отъ менъ, така и отъ името на прѣдседателствуваното отъ менъ д-во „Чехъ“, Ви поднасямъ по случай двойния юбилей моята картина „Мечтаща македонка“.

Съ дѣлбока почить: проф. И. В. Мърквичка.

9.

Шумятъ до тебе, стари брѣсто; —

И има за какво, —

На племе бѣдно и злочесто, —

Единственъ ти си тѣржество.

Многая лѣта.

Г. П. Стаматовъ.

10.

Драги и многоуважаеми г. Вазовъ,

Нека къмъ толкова много поздрави за 70 годишнината Ви и 50 годишната плодовита художествена дѣйностъ да поднеса-